
[2015-14-RE](#)

CAUSA 2015-14-RE

(Montel Monteret c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 161-2015. Recurs d'empara

Aute del 13 d'octubre del 2015

BOPA núm. 73, del 28 d'octubre del 2015

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 27 de juliol del 2015, per la representació processal del Sr. Olivier Montel Monteret mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 14 de juliol del 2015 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2015-14-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 36.2, 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 14 de juliol del 2015;

Escollat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen;

Antecedent únic

El 27 de juliol del 2015, la representació processal del Sr. Olivier Montel Monteret va formular un recurs de súplica en què reitera que la retroacció de les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència del Tribunal de Corts acordada pel Tribunal Constitucional, no implicava la repetició del judici, sinó que allò que es pretenia era procedir a una nova deliberació. La repetició del judici és deguda a unes causes sobrevingudes que no van ser contemplades pel Tribunal Constitucional, perquè encara no s'havien produït.

Segons el parer d'aquesta part, la repetició del judici hauria de donar per reproduïdes les proves que ja van ser practicades per les parts. En cas de permetre una nova pràctica de les proves proposades, sobretot respecte de les declaracions dels encausats, es vulnerarien els drets constitucionals del recurrent. Aquest també és el parer del Tribunal de Corts que així ho manifesta en l'aute del 12 de març del 2015. L'única opció per preservar els drets constitucionals del recurrent seria celebrar el judici fent remissió a les proves practicades, a la vista de les quals el nou Tribunal té elements per poder resoldre amb ple coneixement de causa.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que revoqui l'aute impugnat, que admeti el recurs d'empara interposat i que apreciï que el dret del recurrent a un procés degut resultaria vulnerat en el cas que es procedís a repetir el judici, "*permetent que novament es practiquessin les proves proposades per les parts als escrits de qualificació provisional.*"

Fonaments jurídics

Primer

D'acord amb la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional (veg. p. ex. les causes 2012-29-RE i 2013-24-RE), l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements de fet o de Dret nous. Si aquests elements no es duen al coneixement del Tribunal Constitucional, aquest no pot acceptar el recurs de súplica.

En aquesta causa, l'argument presentat pel recurrent no aconsegueix les exigències establertes pel recurs de súplica.

El recurrent es limita a reiterar els arguments anteriorment exposats en el marc del recurs d'empara: persisteix a discutir que l'execució de la decisió del Tribunal Constitucional del 5 de maig del 2014, la qual implica, pel fet de la jubilació d'un dels magistrats que van participar en la presa de decisió en el fons, procedir a un nou judici oral, vulnera els seus drets individuals, en particular, el dret a un procés degut, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta argumentació no pot prosperar, no només perquè no aconsegueix les exigències inherents a l'activació del recurs de súplica (efectivament, el recurrent no aporta al coneixement del Tribunal cap element nou), sinó també, perquè no afecta al seu dret a un procés degut. Convé en aquesta fase aprofundir aquest darrer punt per tal de dissipar qualsevol dubte.

Segon

L'objecte d'aquesta causa rau en les modalitats d'execució d'una decisió d'aquest Tribunal Constitucional. Efectivament, el 5 de maig del 2014, el Tribunal Constitucional va anul·lar dues resolucions dels tribunals penals ordinaris per la vulneració de l'article 10.2 de la Constitució en el seu vessant del dret a la presumpció d'innocència: "*L'anàlisi detallada de diversos documents que obren en autes no permet arribar a la conclusió que les dues instàncies de la jurisdicció penal van examinar els elements fàctics de la causa, considerant la totalitat dels fets sotmesos a la seva apreciació i valorant de manera contradictòria els arguments principals de les dues parts, la qual*

cosa hauria estat susceptible de destil·lar un dubte raonable en relació amb la culpabilitat del recurrent" (FJ núm. 3, de la sentència abans esmentada, recaiguda en la causa 2013-39-RE).

És en aquest context que el Tribunal Constitucional va ordenar "*Retroteure les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència del Tribunal de Corts*" (punt quart de la part dispositiva).

Per tal d'executar aquest punt de la decisió constitucional, el Consell Superior de la Justícia es va pronunciar al respecte a petició del president del Tribunal de Corts i va considerar que la "*pròrroga de jurisdicció*" d'un dels tres magistrats -el qual havia instruït l'assumpte, però estava jubilat en l'actualitat- no era possible. Efectivament, en la seva resposta del 28 d'octubre del 2014, el Consell Superior de la Justícia va considerar que aquesta possibilitat no estava contemplada en l'ordenament jurídic andorrà i que corresponia al Tribunal de Corts valorar la necessitat de procedir a un nou judici oral. En aquest context, el Tribunal de Corts va estimar que el judici oral era indispensable en aquestes circumstàncies (veg. l'aute del 12 de març del 2015 impugnat).

Aquest recordatori dels fets és cabdal, ja que destaca la importància del Consell Superior de la Justícia: és l'òrgan que està millor capacitat per conèixer i apreciar les particularitats del procediment jurídic andorrà i que, a més, és competent de manera exclusiva per nomenar els batlles i els magistrats.

Tercer

En aquest punt de l'anàlisi, cal subratllar que malgrat el fet que el Tribunal Constitucional no va ordenar, com a tal, la realització d'un nou judici oral, aquest esdevé necessari ateses les particularitats del dret andorrà i perquè el Consell Superior de la Justícia així ho va apuntar.

L'existència d'un nou judici oral no causa, *per se*, la vulneració dels drets del recurrent. Contràriament a allò que el recurrent afirma, en cap moment s'aportaran proves noves. Es tracta, exclusivament, de permetre que tots els elements de fet que ja existeixen puguin ser novament presentats i degudament analitzats, per tal que els magistrats puguin tenir-ne coneixement. Això esdevé particularment pertinent tenint en compte que el Tribunal Constitucional va anul·lar les decisions penals anteriors, perquè va detectar la vulneració del dret a la presumpció d'innocència de l'altra part. El nou judici oral és un element suplementari d'equitat del procés per a totes les parts del litigi pel fet que els nous magistrats miraran amb "*altres ulls*" ("*regard neuf*") els fets i les proves de la causa.

Quart

Un altre argument plantejat pel recurrent té a veure amb el fet que una de les dues parts acusades en el litigi inicial davant les jurisdiccions ordinàries no va presentar cap recurs d'empara. Efectivament, únicament el Sr. Albert Sans Leon va presentar el recurs d'empara que va donar lloc a la sentència del 5 de maig del 2014 esmentada.

Aquest és un fet innegable, però que no deriva en cap obstacle decisiu en la matèria per a l'organització del nou judici oral, en la mesura en què l'aute del 12 de març del 2015 del Tribunal de Corts, menciona de manera expressa que la representació processal de l'altre acusat "*tot i manifestar-se que no té especial interès en haver de tornar a realitzar la vista oral, entén que no és possible tornar a dictar sentència per no trobar-se actualment en exercici un dels magistrats que al*

seu dia va formar part del tribunal, essent ineludible el tornar a realitzar la vista oral, per la qual cosa s'oposa a l'incident de nul·litat d'actuacions i sol·licita que es desestimi, fent expressa condemna en costes judicials, amb inclusió de les derivades de la intervenció lletrada a la part promotora."

Altrament dit, d'aquest extracte se'n deriva clarament que aquella part no presenta cap objecció a la realització d'un nou judici oral.

Cal doncs, desestimar aquest recurs de súplica per tots els motius exposats.

Per tot allò que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Olivier Montel Monteret contra l'aute del Tribunal Constitucional del 14 de juliol del 2015 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2015-14-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 d'octubre del 2015.

Laurence Burgorgue-Larsen
Presidenta Vicepresident

Isidre Molas Batllori

Pierre Subra de Bieusses
Magistrat

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona